

Dreng — Barth var af Middelstand, af for Røsten gode, men fattige Forhold — medens han var Dreng og han saa blev syg — man havde da ikke Raad til Læge som nu — blev der lavet et Husmiddel, der var overordentlig modbydeligt; men der blev ganske simpelt stillet ham Valget mellem at tage det eller Prygl; han var syg, men den Ting var ganske simpel, det var en Selvfølge, at der vankede Prygl, hvis han ikke tog i sig; hvad man gav ham. Ramte en Bold en Rude, blev der selvfølgelig ogsaa pryglet. Da han blev Kadet — han var den Gang 20 Aar gammel, altsaa just ikke nogen Dreng, skriver han: Kadetterne blev endnu i min Tid tiltalt med „du“ og pryglede. I den daglige Parole, der udgaves i Fægtesalen hver Eftermiddag, blev Døgnets Synderegister oplæst, og der blev pryglet. Prygl hørte til overalt. Naar et æret Medlem forleden sagde, at man i Middelalderen kendte den Husskik, at der i Familien blev uddelt Prygl til bestemte Tider; ud fra en Tankegang, som jeg ikke skal gentage her, saa er det sket ikke alene i Middelalderen. Jeg ved et Eksempel fra den Tid, som netop her omtales, den første Del af forrige Aarhundrede, et veltillet Hus, hvor Børnene fik Prygl hver Lørdag. Det kan synes bisart og kuriøst for os, men det har sin Betydning til Belysning af det Tidstrum, fra hvis Slutning Arrestreglementet er udgaaet. Det er udgaaet af helt andre Tilstande, fra en totalt forskellig Opfattelse end den, der nu gør sig gældende. Det er da ganske naturligt, at Arrestreglementet har Legemsstraffen som Tvangsmiddel. Men Arrestreglementet, der bestaar den Dag i Dag; har paa dette Punkt overlevet sig selv. Ikke alene eksistere alle de Forhold, der førte til dets Tilblivelse, ikke mere, men vi have senere foretaget Ting, der staa i afgjort Strid dermed. I Loven af 9. April 1891 om Fattigvæsenet, blev der indsat en Bestemmelse om, hvilke Midler man paa Tvangsarbejdsanstalterne maatte anvende paa Lemmerne; men der blev med Forsæt Legemsstraf udeladt. Og da der i 1898 blev truffet nogle nye Bestemmelser angaaende den vestindiske Hærstyrke — den kan naturligvis ikke sammenstilles med Tvangsarbejdsanstalterne, men den ligner dem i den Henseende, at det ogsaa her er Mennesker, der paa nært Hold og strengt er undergivne en overordnet Myndighed — blev Legemsstraf udtrykkelig udtagen af Forretningen over tilladte Straffe. Og da vi

den 10. Marts 1904 vedtog Forslag til Lov om Rettens Pleje, vedtog vi en Bestemmelse om, at legemlig Røvselse ikke maa anvendes paa dem, der sidde i Arrest. Det er Rigsdags- og Regeringsarbejdets Belysning af Forslaget om at indføre legemlig Straf i Tvangsarbejdsanstalterne. Vi Forslagsstillere tillode os at advare mod at begaa den Fejl at indsætte Legemsstraf enten i den borgerlige Straffelovgivning eller som Disciplinærmiddel i Tvangsarbejdsanstalterne. I den første Henseende, Pryglestrafs Indsættelse som Lid i den borgerlige Straffelovgivning, vil det være en Fejl af skæbnsvanger Betydning; men ogsaa dens Indførelse i Tvangsarbejdsanstalterne vil sikkerlig vise sig at være en Fejl. — Jeg tillader mig paa Medforslagsstilleres og egne Vegne at anbefale de nævnte Ændringsforslag.

Bluhme: Jeg har tilladt mig at stille nogle Ændringsforslag. Jeg skal forudskikke den Bemærkning, at jeg slutter mig til Forslaget i dets Princip. Jeg slutter mig til Tanken om at gøre et Forsøg med legemlig Straf i visse Tilfælde, som Lovforslaget nævner. Naar jeg har stillet Ændringsforslag dertil, er det, fordi jeg tror, at man ved at slutte sig til de Tanker, jeg har nedlagt deri, vil komme til en heldigere Affattelse af Lovforslaget. Men jeg skal straks sige, at da jeg ikke ventter her, første Gang disse Forslag komme frem, at faa dem vedtagne her i Tinget ved 2den Behandling, er jeg forberedt paa, da jeg ikke ønsker dem forkastede, at tage dem tilbage, inden Debatten slutter; idet jeg haaber, at det ærede Udvalg inden 3die Behandling vil tage de i mine Forslag nedlagte Tanker under alvorlig Overvejelse, saaledes at jeg kan vente at faa dem frem igen til 3die Behandling.

Formanden: Jeg gør opmærksom paa, at der ikke er nedsat Udvalg i denne Sag.

Bluhme: Meget vel, saa kunne maa-ske Forslagsstillerne tage dem under Overvejelse. For det første vil jeg omtale Ændringsforslagene Nr. 1, 2 og 3, der gaa ud paa at forsøge at indlægge paa en mere absolut Maade i Lovens Tekst, hvad Loven tilsigter, hvad der skal være Lovens Karakter. Det er jo Meningen, at denne Lov skal være en Bøllelov, og da Ordet Bølle nu bruges almindeligt for at betegne Folk, der begaa en vis bestemt Art af Forsøelse; og da denne Lov særlig